

31984L0450

L 250/17

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

19.9.1984

**SMERNICA RADY
z 10. septembra 1984**

o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klamlivej reklamy

(84/450/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 100,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže právne predpisy proti klamlivej reklame platné v súčasnom období v členských štátoch sa veľmi odlišujú; keďže reklama presahuje hranice jednotlivých členských štátov a má tak priamy vplyv na vytvorenie a fungovanie spoločného trhu;

keďže klamlivá reklama môže viesť k narušeniu hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu;

keďže reklama sa týka ekonomických záujmov spotrebiteľov bez ohľadu na to, či vedie k uzavretiu zmluvy alebo nie;

keďže v dôsledku klamlivej reklamy môže spotrebiteľ pri nákupe tovaru alebo iného majetku alebo využívaní služieb robiť rozhodnutia, ktoré ho poškodzujú, a že rozdiely v právnych predpisoch

členských štátov nielenže často vedú k nedostatočnej úrovni ochrany spotrebiteľa, ale bránia aj vedeniu reklamných kampaní mimo územia štátu, a tým ovplyvňujú voľný pohyb tovaru a poskytovanie služieb;

keďže druhý program Európskeho hospodárskeho spoločenstva pre politiku ochrany a informovanosti spotrebiteľa ⁽⁴⁾ predpokladá, že budú prijaté vhodné opatrenia na ochranu spotrebiteľa proti klamlivej a neserióznjej reklame;

keďže je v záujme verejnosti všeobecne, rovnako ako aj v záujme spotrebiteľov a všetkých, ktorí si pri vykonávaní obchodu, živnosti, remesiel alebo pri výkone slobodných povolání navzájom v rámci spoločného trhu konkurujú, najprv harmonizovať vnútroštátne ustanovenia na ochranu proti klamlivej reklame a keďže sa treba v druhej etape na základe príslušných návrhov Komisie zaoberať nepoctivou reklamou a v prípade potreby aj porovnávacou reklamou;

keďže je nevyhnutné za týmto účelom stanoviť minimálne a objektívne kritériá, na základe ktorých sa posúdi, či je reklama klamlivá;

keďže právne predpisy, ktoré majú členské štáty prijať proti klamlivej reklame, musia byť primerané a účinné;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 70, 21.3.1978, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 140, 5.6.1979, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 171, 9.7.1979, s. 43.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 133, 3.6.1981, s. 1.

keďže osoby alebo organizácie, o ktorých vnútroštátne právo predpokladá, že majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať možnosť začať konanie proti klamlivej reklame na súde alebo u správneho orgánu, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach alebo začať príslušné súdne konanie;

keďže každý členský štát môže rozhodovať o tom, či splnomocní súdy alebo správne orgány požadovať, aby boli najprv vyčerpané iné platné prostriedky na vybavovanie sťažností;

keďže súdy alebo správne orgány musia mať právomoc umožňujúcu im nariadiť alebo dosiahnuť zastavenie klamlivej reklamy;

keďže v určitých prípadoch môže byť žiaduce zakázať klamlivú reklamu ešte pred jej zverejnením; keďže to však rozhodne neznamená, že členské štáty sú povinné zaviesť pravidlá, ktoré predkladajú systematickú predbežnú kontrolu reklamy;

keďže by mali byť prijaté ustanovenia o skrátených konaniach, v rámci ktorých možno prijímať predbežné alebo definitívne opatrenia;

keďže môže byť žiaduce nariadiť uverejnenie rozhodnutí vydaných súdmi alebo správnymi orgánmi alebo uverejnenie opravných vyhlásení, aby sa vylúčilo, že účinky klamlivej reklamy budú pokračovať;

keďže správne orgány musia byť nestranné a výkon ich právomocí musí podliehať súdnemu preskúmaniu;

keďže dobrovoľná kontrola, ktorú vykonávajú samosprávne orgány, ktoré sa zameriavajú na odstránenie klamlivej reklamy, môže predísť správne alebo súdne konaniu, a mala by teda byť podporovaná;

keďže zadávateľ reklamy by mal byť schopný primerenými prostriedkami preukázať správnosť skutkových tvrdení obsiahnutých v jeho reklame a súd alebo správny orgán môže v prípadoch, keď to považuje za vhodné, taký dôkaz požadovať;

keďže táto smernica nesmie brániť členským štátom, aby zachovali alebo vydali ustanovenia zabezpečujúce rozsiahlejšiu ochranu spotrebiteľa, osôb vykonávajúcich obchod, živnosť, remeslo alebo vykonávajúcich slobodné povolanie a širokej verejnosti,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Účelom tejto smernice je chrániť spotrebiteľa, osoby vykonávajúcich obchod, živnosť, remeslo alebo vykonávajúcich slobodné

povolanie, ako aj záujmy širokej verejnosti, proti klamlivej reklame a jej nekalým účinkom.

Článok 2

Na účely tejto smernice sa:

1. „reklamou“ rozumie každé predvedenie súvisiace s obchodom, živnosťou, remeslom alebo slobodným povolaním, ktorého cieľom je podpora odbytu tovaru alebo poskytnutie služieb, vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov;
2. „klamlivou reklamou“ rozumie každá reklama, ktorá akýmkoľvek spôsobom, vrátane predvedenia, klame alebo pravdepodobne môže klamať osoby, ktorým je určená alebo ktoré zasiahne, a ktorá pre svoj klamlivý charakter pravdepodobne ovplyvní ich ekonomické správanie, alebo ktorá z týchto dôvodov poškodí alebo môže poškodiť iného súťažiteľa;
3. „osobou“ rozumie každú fyzickú alebo právnickú osobu.

Článok 3

Pri posudzovaní, či je reklama klamlivá, je nevyhnutné vziať do úvahy všetky jej črty, najmä v nej obsiahnuté informácie týkajúce sa:

- a) vlastností tovaru alebo služieb, ako je ich dostupnosť, charakter, vyhotovenie, zloženie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, účel použitia, možnosti použitia, množstvo, špecifikácia, krajina pôvodu alebo krajiny výroby alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné časti skúšok alebo previerok vykonaných na tovare alebo službách;
- b) cena alebo spôsob, akým je vypočítaná cena, a podmienky, za ktorých sa tovar dodáva alebo poskytujú služby;
- c) podstata, charakteristické črty a práva zadávateľa reklamy, ako je jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia a práva priemyselného vlastníctva, práva hmotných a nehmotných statkov alebo jeho ocenenie a vyznamenanie.

Článok 4

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov, súťažiteľov a širokej verejnosti existovali vhodné a účinné prostriedky na kontrolu klamlivej reklamy.

Tieto prostriedky musia zahŕňať právne predpisy, ktoré umožnia osobám alebo organizáciám, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov oprávnený záujem na zákaze klamlivej reklamy, aby:

- a) podali žalobu týkajúcu sa takej reklamy a/alebo
- b) napadli takú reklamu na správnom orgáne, ktorý je príslušný rozhodovať o sťažnostiach alebo dať podnet na začatie príslušného súdneho konania.

Každému členskému štátu by malo byť vyhradené rozhodnutie o tom, ktorá z týchto možností bude existovať a či majú byť súdy alebo správne orgány splnomocnené požadovať, aby boli najprv vyčerpané iné platné prostriedky na vybavovanie sťažností, vrátane prostriedkov uvedených v článku 5.

2. Na základe právnych predpisov uvedených v odseku 1 prenesú členské štáty na súdy alebo správne orgány právomoci, ktoré ich v nevyhnutných prípadoch so zreteľom na všetky dotknuté záujmy, a najmä verejný záujem, splnomocňujú, aby:

- nariadili zastavenie alebo začali príslušné súdne konanie, ktoré prikazuje zastavenie klamlivej reklamy, alebo
- ak klamlivá reklama nebola dosiaľ uverejnená, k jej uverejneniu má však bezprostredne prísť, zakázali takú reklamu alebo začali príslušné konanie smerujúce k jej zákazu,

a to aj bez dôkazov preukazujúcich skutočnú stratu či škodu alebo úmysel či nedbalosť na strane zadávateľa reklamy.

Členské štáty ďalej stanovujú, že opatrenia uvedené v prvom pododseku môžu byť prijaté v skrátenom konaní ako:

- predbežné opatrenia alebo
- definitívne opatrenia,

pričom každý členský štát sám rozhodne, ktorú z týchto dvoch možností zvolí.

Okrem toho členské štáty môžu udeliť súdom alebo správnym orgánom právomoci splnomocňujúce ich na to, aby s cieľom odstránenia pretrvávajúcich vplyvov klamlivej reklamy, ktorej zastavenie bolo nariadené konečným rozhodnutím, mohli:

- vyžadovať zverejnenie tohto rozhodnutia v plnom alebo skrátenom znení a vo forme, ktorú považujú za vhodnú,
- vyžadovať okrem toho zverejnenie opravného vyhlásenia.

3. Správne orgány uvedené v odseku 1 musia:

- a) byť vytvorené tak, aby nevznikali pochybnosti o ich nestrannosti;
- b) mať pri rozhodovaní o sťažnostiach dostatočné právomoci na to, aby mohli účinne kontrolovať a presadzovať dodržiavanie svojich rozhodnutí,
- c) spravidla svoje rozhodnutia odôvodňovať.

Ak sú právomoci uvedené v odseku 2 vykonávané výhradne správnym orgánom, musí byť jeho rozhodnutie vždy odôvodnené. V tomto prípade treba ďalej prijať ustanovenia na postupy, ktorých prostredníctvom sa predmetom súdneho preskúmania môže stať nesprávny alebo nevhodný výkon právomocí správnym orgánom alebo nesprávne či nevhodné zanedbanie výkonu uvedených právomocí.

Článok 5

Táto smernica nevyklučuje dobrovoľnú kontrolu klamlivej reklamy vykonávanú samosprávnymi subjektami, ani možnosť osôb alebo organizácií uvedených v článku 4 odvolať sa k týmto subjektom, ak sa postupy pred týmito orgánmi vykonávajú nezávisle od súdnych alebo správnych konaní uvedených v článku 4.

Článok 6

Členské štáty prenesú na súdy alebo správne orgány právomoci, ktoré ich v občianskom súdnom konaní alebo správnom konaní uvedenom v článku 4 splnomocňujú:

- a) požadovať na zadávateľovi reklamy, aby preukázal správnosť skutkových tvrdení obsiahnutých v reklame, ak sa taká požiadavka, so zreteľom na oprávnené záujmy zadávateľa reklamy a iného účastníka konania javia ako primerané vzhľadom na okolnosti daného prípadu; a
- b) považovať skutkové tvrdenia za nesprávne, ak sa dôkaz v súlade s písmenom a) neposkytne alebo ho súd alebo správny orgán považuje za nedostatočný.

Článok 7

Tato smernica nebráni členským štátom, aby zachovali alebo prijali opatrenia zabezpečujúce rozsiahlejšiu ochranu spotrebiteľa, osôb vykonávajúcich obchod, živnosť, remeslo alebo vykonávajúcich slobodné povolanie i širokej verejnosti.

Článok 8

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. októbra 1986. Bezodkladne o nich uvedomia Komisiu.

Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 9

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli dňa 10. septembra 1984

Za Radu

predseda

P. O'TOOLE
